

Vår 30-åriga historia

Nedtecknad hösten 2018, uppdaterad den 15 juli 2019

Idén med pensionärsuniversiteten lanserades i Frankrike vid 1970-talets början. Till Sverige och Uppsala kom verksamheten 1979. Numera finns det 35 Senioruniversitet i Sverige.

Den 5 september 1989 samlades på initiativ av Folkuniversitetet ett sjuttioal pensionärer i domkyrkans församlingshem. Där bildades föreningen *Linköpings Pensionärsuniversitet* med syfte att organisera studiecirklar, föreläsningar och studiebesök "av pensionärer för pensionärer". Vi fick ett krypin för vårt kansli i Folkuniversitetets lokaler vid Stora Torget. Ett år senare höll vi vårt första årsmöte. Till ordförande valdes *Sven Axelson* som tillsammans med sin fru *Mary* skulle vara en ledande kraft i föreningen de kommande 16 åren. Paret Axelson bemannade expeditionen tillsammans med *Bengt* och *Ulla Altsjö*. Redan efter ett par år, då medlemsantalet vuxit till cirka 300 personer, hade det utbud av aktiviteter som vi fortfarande erbjuder tagit form. Det var studiecirklar, bussresor, konstvisningar och månadsföredrag. Höstterminerna avslutades med en jullunch och vårterminerna med en utflykt i närområdet, det vill säga precis som vi fortfarande gör.

År 1992 hade medlemsantalet vuxit till cirka 350 och föreningen köpte sin första dator för ordbehandling och medlemsregister. Två år senare, sommaren 1994, flyttade Folkuniversitetet till gamla Ljungstedtska skolan, ett hus vid Kungsgatan. Vi fick ett eget rum där som blev vår expedition. I ovannämnda skola kunde vi ha huvuddelen av våra studiecirklar. Nu hade medlemsantalet vuxit till omkring 450 och antalet cirklar var 35 per termin.

Fyra år senare hade medlemsantalet nått upp till cirka 1300 varav omkring hälften deltog i olika studiecirklar. Därefter stabiliserades medlemsantalet och var ganska oförändrat fram till 2014. De betydde att antalet nya medlemmar varje år var lika många som de som slutade. Marknaden för folkbildning i vår åldersgrupp tycktes mättad på denna nivå, men det finns ju många andra pensionärsföreningar i Linköping som konkurrerar om medlemmarna.

Efter *Sven Axelson* blev *Eivor Prestby* ordförande mellan 1998 och 2003. Hon tog bland annat initiativ till föreningens första utlandsresa som gick till Grekland. Det var i samarbete med resebyrån First Class som vi fortfarande anlitar för utlandsresor. Sedan tog *Jan Sjöqvist* över under två år. Han efterträddes av *Hans G Johansson*. År 2008 då *Yngve Christenson* hade tillträtt skapade kommunen Föreningshuset Fontänen och vi flyttade våra cirklar och månadsföredrag dit. Antalet cirklar var nu cirka 45 per termin.

År 2009 bytte vi namn till *Senioruniversitetet* som en följd av att de flesta andra pensionärsuniversitet i Sverige också bytte namn. I samband med det ändrade vi

stadgarna så att det blev tillåtet att bli medlem redan vid 55 års ålder. Vår nuvarande logotyp infördes vid den tiden och vi fick en egen hemsida. Det var det året som *Mats Hugosson* blev ordförande och han tog bland annat itu med att modernisera expeditionens datorutrustning.

I januari 2012 flyttade Folkuniversitetet till före detta Birgittaskolan vid Sankt Larsgatan. Vi följde med och fick våra nuvarande lokaler hos dem. År 2013 tog *Birgitta Dahlgren* över ordförandeskapet men efterträddes efter ett år av *Kristina Bengtsson*. Under hennes fyra år som ordförande började både antalet medarbetare och medlemmar växa igen. Våren 2018 då jag själv blev ordförande var antalet medarbetare cirka 30 och medlemsantalet drygt 1600. I januari 2019 flyttade Folkuniversitetet upp en våning i huset och vi fick ett nytt rum för vår expedition. Flera nya medarbetare hade anslutit under året och antalet var cirka 40 vid halvårsskiftet 2019.

Anders Wellving